

## Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:  
Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Ala Cobăneanu  
Valentina Clevadi  
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Zoei Morgunov cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” și menținută hotărârea Judecătoriei Leova din 17 martie 2015, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

### c o n s t a t ă:

La 05 mai 2014, SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zoei Morgunov cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 27 octombrie 2007 a încheiat cu Morgunov Zoia contractul nr.6361898 privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă.

Menționează că potrivit prevederilor contractului de abonament și anexele acestuia, abonatul a obținut gratuit telefon mobil modelul LG-200, denumit terminal, în schimbul achitării lunare a abonamentului de 170 lei, pe o perioadă de nu mai puțin de 12 luni.

Susține că conform prevederilor contractului de abonament lunar, contractul de abonament a fost reziliat unilateral, astfel, încât abonatul urmează să achite, conform facturilor, costurile de telefonie mobilă CDMA în sumă de 531,18 lei.

Indică că în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă a expediat în adresa pârâtului o reclamație, prin care ultimul a fost informat despre nerespectarea clauzelor contractului și datoria acumulată față de întreprindere, solicitând returnarea datoriei acumulate, însă, aceasta a rămas fără satisfacere.

Afirmă că, conform pct.6.5 și pct. 7.5 a contractului de prestări servicii, clientul este obligat să achite în întregime plata pentru serviciile prestate de către operator, iar clientul este obligat să achite plata pentru serviciile prestate de către operator în termenul limită de achitare indicat în factură.

Solicită încasarea de la Zoia Morgunov în beneficiul SA „Moldtelecom” datoria în sumă de 531,18, taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 800 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Leova din 17 martie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Morgunov Zoia în beneficiul SA „Moldtelecom” datoria în sumă de 531, 18 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 270 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de către SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 970 alin. (1) din Cod civil, art. 94 alin.(1), art. 96 alin.(1) CPC, care reglementează contractul de prestări servicii, repartizarea cheltuielilor de judecată între părți și compensarea cheltuielilor de asistență juridică și care indică că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că potrivit procurii anexate la materialele pricinii SA „Moldtelecom” l-a împuternicit SRL „Incaso”, în baza contractului nr. 164/14 din 30 iulie 2013, să-i reprezinte interesele în raport cu persoanele fizice și juridice, inclusiv autoritățile publice, cât și în fața instanțelor de judecată de toate nivelurile, cu toate acestea însă, SA „Moldtelecom” nu a probat achitarea în contul ÎM „Incaso” SRL suma de 800 lei, pentru reprezentarea intereselor în pricina civilă privind încasarea datoriei de la Morgunov Zoia, prin urmare, concluzionând că reclamantul nu a probat în modul corespunzător costurile și cheltuielile suportate pentru asistenta juridică la examinarea pricinii civile.

La 17 august 2015, SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cerințelor integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a respins cerințele sale privind încasarea de la intimată a cheltuielilor de asistență juridică, or, la materialele dosarului au fost anexat bonul de plată în original care atestă faptul că serviciile în sumă de 800 lei au fost achitate de către societate, mai mult ca atât la materialele cauzei a fost anexată procura din 30 octombrie 2014, eliberată de către întreprindere, prin care se atestă că a împuternicit SRL „Incaso” de a dispune de dreptul de a semna și a depune acțiunea în instanța de judecată, cât și de dreptul de substituie a drepturilor stabilite prin procură.

La fel, indică că prin procura menționată în baza contractului de prestare serviciului de recuperare a creanțelor nr. 164/13 din 30 iulie 2013, societatea a împuternicit SRL „Incaso” de a semna oriunde va fi necesar, respectiv semnătura SRL „Incaso”, fiind opozabilă întreprinderii, iar potrivit prevederilor pct. 3.8 și 3.5 din contractul nr. 164/13 din 30 iulie 2013, cheltuielile de judecată vor fi suportate de către

prestator, care va putea apela din cont propriu la serviciile de asistență juridică a avocaților licențiați, astfel, insistă că SRL „Incaso” a fost împuternicită pentru achitarea taxei de stat și serviciilor juridice din cont propriu pentru înaintarea dosarului în instanța de judecată.

Cu referire la prevederile art. 1034 alin.(2) din Cod civil și reieșind din împuternicirile oferite SRL „Incaso”, prin procura menționată semnată de administratorul societății, invocă că orice act juridic poate fi semnat și de administratorul SRL „Incaso”, Veaceslav Mîrza.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu poate constitui temei de admitere a recursului nici susținerea recurentului precum că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a respins cerința sa privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, or, în speță nu s-a conformat în mod cert faptul că SA „Moldtelecom”, reprezentată de avocatul Strulea Nicolae, a suportat cheltuieli de judecată în procesul examinării acestei acțiuni, cu atât mai mult că din sensul art. 96 alin.(1) CPC, rezultă că cheltuielile de asistență juridică, trebuie să fie reale, necesare și rezonabile, respectiv, întru justificarea sumei de 800 lei solicitată de SA „Moldtelecom” pentru serviciile avocatului, urmau a fi prezentate probe privind volumul de muncă exercitat de avocat, descifrarea orelor de lucru efectuate de acesta pe parcursul examinării pricinii respective, tarifele aplicate fiecărei acțiuni, fapt care, însă nu a fost realizat de ultimul. De altfel, solicitantul nu a probat că cheltuielile de asistență juridică solicitate au fost reale.

Important este de remarcat la caz și faptul că SA „Moldtelecom”, fiind o persoană juridică și avînd secția juridică nu a demonstrat necesitatea angajării unui avocat pentru prestarea serviciilor juridice, precum și pentru reprezentarea intereselor societății în instanța de judecată de către un avocat calificat.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, reprezentat de avocatul Strulea Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva